

§ 466.

Kendelser, som bestemme noget, der skal fuldbyrdes, kunne eksekveres straks, saa snart de ere afsagte og givne beskrevne, medmindre andet fremgaar af Kendelsens eget Indhold.

Fuldbyrdelse af de i § 275, jfr. §§ 304 og 314, omtalte Kendelser kan dog først finde Sted, naar Fristen til at fremsætte Begæring om Kendelsens Ophævelse i Henhold til § 275 er forløben, eller Retten har nægtet at efterkomme en saadan Begæring.

§ 467.

Eksekution efter Forlig kan foregaa, saa snart Tidspunktet for Forligets Opfyldelse er indtraadt. Ved Pantebreve kan Panthayeren skride til Eksekution, naar der er forløbet en Tid af 14 Dage fra Forfaldstiden at regne, og der derhos, for saa vidt Skyldneren bor paa den pantsatte Ejendom, med 3 Dages Varsel er givet ham en i Overensstemmelse med Reglerne i Kap. 21 forkyndt Meddelelse om Dagen, paa hvilken Forretningen vil blive foretagen.

§ 468.

Naar Fuldbyrdelsesfristen er udløben, kan Eksekutionen ikke hindres ved senere iværksat Anke, medmindre saadant bestemmes af den Ret, til hvilken Sagen er indanket.

§ 469.

De i det følgende om Domme givne Bestemmelser finde ogsaa Anvendelse paa Forlig og andre Eksekutionsgrundlag, dog med de Lempelser, som følge af Forholdets Natur.

*Kapitel 44.***Fuldbyrdelse af Domme, der ikke lyde paa Udredelse af Penge.**

§ 470.

Er der paalagt Domfældte en anden Ydelse end Penge, sker Dommens Eksekution, med de i §§ 471—473 nævnte Undtagelser, derved, at Domhaverens Interesse i Dommens Efterkommelse anslaaes i Penge, og at Vederlagsbeløbet inddrives efter de i Kap. 45 opstillede Regler, for saa vidt ikke en efter Dommens Afsigelse indtraadt Umulighed eller andre lignende Omstændigheder efter den borgerlige Rets Grundsætninger har befriet Domfældte uden tillige at medføre Erstatningspligt for ham.

Hvis der ikke i selve Dommen er fastsat et Pengevederlag, som træder i Stedet for den Ydelse, hvorpaa Dommen principalt gaar ud, kan Domhaveren under Eksekutionsforretningen faa fastsat det Pengebeløb, hvortil hans Interesse maa anslaaes. Kan Ydelsen i og for sig ikke anslaaes til Penge, kan Sysselmanen i Stedet derfor sætte en Godtgørelse i Penge.

I Reglen har Sysselmanen med Vidnernes Bistand at foretage Ansættelsen (§ 457); hvis disse ikke ere tilstrækkelig sagkyndige, kan Sysselmanen udmelde andre, som, efter at have afgivet en Forsikring som den i § 457 omtalte, yde den fornødne Bistand.

Sysselmanen har, saa vidt muligt, at tilkalde Domfældte, for at han kan afgive sine Oplysninger og Erklæringer, forinden Vederlagssummen bestemmes.